

REGLUGERÐ um löggæslu á skemmtunum.

1. gr.

Skemmtun, sem aðgangur er seldur að, má eigi halda nema að fengnu leyfi lögreglustjóra. Sama gildir um skemmtun, sem fram á að fara á almennum skemmtistað, félagahéimili eða veitingahúsi, og skemmtun á að standa lengur en til kl. 23.30.

Forstöðumenn skemmtana skulu tilkynna lögreglustjóra, hvar og hvenær skemmtun skal halda, að jafnaði með einnar viku fyrirvara.

Fyrir skemmtanaleyfi skal greiða gjald til ríkissjóðs, samkvæmt reglugerð um aukatekjur ríkissjóðs.

2. gr.

Almennt skilyrði fyrir skemmtanaleyfi skal vera, að sá, sem fyrir skemmtun stendur, ábyrgist, að á skemmtun sé haldið uppi fullnægjandi dyravörslu og eftirliti að mati lögreglustjóra.

Sá, sem fyrir skemmtun stendur, skal greiða kostnað vegna ráðstafana sem lögreglustjóri ákveður samkvæmt 3. og 6. gr. reglugerðar þessarar, sbr. 5. og 8. gr. Getur lögreglustjóri krafist þess, að sá, sem fyrir skemmtun stendur, greiði þann kostnað fyrirfram eða setji þá tryggingu fyrir greiðslu kostnaðar, sem hann metur gilda.

3. gr.

Lögreglustjóri getur bundið skemmtanaleyfi því skilyrði að eigi annist aðrir dyravörslu að skemmtun en hann samþykkir.

Enn fremur getur lögreglustjóri bundið skemmtanaleyfi því skilyrði, að sá, sem fyrir skemmtun stendur, geri þær ráðstafanir aðrar til að halda þar uppi reglu, öryggi og velsæmi, sem lögreglustjóri telur fullnægjandi.

4. gr.

Hlutverk dyravarða er m. a. að hafa eftirlit með framkvæmd reglna um skemmtanaskatt og söluskatt, reglna m lokunartíma og slit skemmtunar, leyfðan gestafjölda, aldur gesta og meðferð áfengis. Skulu þeir og aðrir eftirlitsmenn að öðru leyti halda uppi röð og reglu á skemmtun, og er þeim í því skyni heimilt að vísa af skemmtun þeim, sem brjóta gegn settum reglum eða óspektum valda, og kveðja sér til aðstoðar við störf sín hvern þann, sem þeir óska.

Dyraverðir og aðrir eftirlitsmenn á skemmtun skulu að jafnaði bera einkennis-húfu eða annað auðkenni, sem sá, er fyrir skemmtun stendur eða forstöðumaður samkomustaðar, leggur til.

5. gr.

Laun og ferðakostnað dyravarða og annarra eftirlitsmanna, sem lögreglustjóri áskilur samkvæmt 3. gr., greiðir sá, sem fyrir skemmtun stendur, eftir atvikum samkvæmt reikningi lögreglustjóra. Annan kostnað vegna ráðstafana samkvæmt þeirri grein greiðir sá, sem fyrir skemmtun stendur.

6. gr.

Lögreglustjóri getur enn fremur bundið skemmtanaleyfi því skilyrði, að lögreglumenn verði á skemmtistað. Skulu þeir einkum halda uppi röð og reglu við skemmtistað og í næsta nágrenni hans, þ. á m. hafa eftirlit með og greiða fyrir umferð að og frá staðnum. Lögreglumenn skulu að jafnaði því aðeins fara inn á skemmtistað að þeir séu kvaddir þangað af forstöðumanni skemmtunar eða dyra-vörðum eða þeim þyki að öðru leyti ástæða til þess vegna eftirlits.

Þegar um er að ræða útisamkomur skulu lögreglumenn þó annast löggæslu á samkomusvæðinu.

Lögreglustjóri ákveður hverju sinni hve margir lögreglumenn skulu vera á skemmtistað og kveður nánar á um framkvæmd löggæslunnar. Hann ákveður m. a., hvenær lögreglumenn skulu mæta á skemmtistað, og skulu þeir dvelja þar uns skemmtun er lokið. Lögreglumenn skulu að jafnaði eigi yfirgefa skemmtistað fyrr en gestir eru farnir af staðnum.

7. gr.

Nú telur lögreglumaður, sem annast löggæslu á skemmtistað, reglu á skemmtun þannig, að eigi sé fært að halda henni áfram, og er honum þá heimilt að ákveða að skemmtun skuli slitið. Er gestum þá skylt að yfirgefa skemmtistaðinn.

Lögreglumenn, sem kvaddir eru til að annast löggæslu á skemmtistað, sbr. 6. gr., skulu gefa lögreglustjóra skriflega skýrslu um starf sitt.

8. gr.

Kostnaður vegna löggæslu á skemmtistað samkvæmt 6. gr. greiðist úr rikissjóði af viðkomandi lögreglustjóra.

Sá, sem fyrir skemmtun stendur, skal endurgreiða lögreglustjóra þann kostnað, er leiðir af aukinni löggæslu vegna skemmtunar umfram það, sem eðlilegt má telja. Skal við það miðað, að hverju sinni séu að jafnaði tiltækir tveir lögreglumenn við almenn löggæslustörf í nágrenni skemmtistaðar, sem rikissjóður ber allan kostnað af. Þá er gestum er heimill aðgangur að skemmtun eftir kl. 23.30 skal sá, sem fyrir skemmtun stendur, endurgreiða allan löggæslukostnað. Ríkissjóður skal þó bera ferðakostnað lögreglumanna. Að jafnaði skal eigi endurkrefja kostnað vegna löggæslu lengur en sem nemur einni klukkustund eftir að skemmtun lýkur.

Dómsmálaráðuneytið lætur lögreglustjórum í té gjaldskrá vegna endurgreiðslu launa lögreglumanna, og verði þá tekið tillit til launatengdra gjalda.

9. gr.

Lögreglustjóri skal, ef hann sér ástæðu til eða samkvæmt tilmælum félagsamtaka í umdæmi hans, boða til fundar með forstöðumönnum samkomustaða í umdæminu. Á þeim fundi skal rætt um það, á hvern hátt þess verði best gætt, að skemmtanir þær, sem haldnar verða í umdæminu, fari sómasamlega fram. Á fundi þessum skulu og lögreglumenn mæta.

10. gr.

Lögreglustjóri getur bannað þeim mönnum aðgang að skemmtunum í umdæmi sínu, sem ítrekað hafa hagað sér ósæmilega á skemmtunum.

Lögreglustjóri skal tilkynna forstöðumönnum samkomustaða um slíkt bann, og er þá alfarið óheimilt að veita hlutaðeigandi mönnum aðgang að skemmtunum.

11. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt 8. og 11. gr. laga nr. 56 29. maí 1972 um lögreglumenn, öðlast gildi 21. júlí 1977.

Jafnframt falla úr gildi eftirtalin ákvæði:

Reglugerð um löggæslu á skemmtisamkomum í Mýra- og Borgarfjarðarsýslu, nr. 122 9. júní 1953.

Reglugerð um löggæslu á skemmtisamkomum í Snæfellsness- og Hnappadalssýslu, nr. 85 17. maí 1957.

Reglugerð um löggæslu á almennum skemmtisamkomum í Dalasýslu, nr. 46 16. maí 1962.

Reglugerð um löggæslu á almennum skemmtisamkomum í Austur-Barðastrandar-sýslu, nr. 48 16. maí 1962.

Reglugerð um löggæslu á almennum skemmtisamkomum í Vestur-Barðastrandar-sýslu, nr. 49 16. maí 1962.

Reglugerð um löggæslu á almennum skemmtisamkomum í Vestur-Ísafjarðar-sýslu, nr. 36 27. apríl 1962.

Reglugerð um löggæslu á almennum skemmtisamkomum í nokkrum hreppum Norður-Ísafjarðarsýslu, nr. 37 27. apríl 1962.

Reglugerð um löggæslu á almennum skemmtisamkomum í Strandasýslu, nr. 50 16. maí 1962.

Reglugerð um löggæslu á almennum skemmtistöðum í Vestur-Húnavatnssýslu, nr. 114 20. ágúst 1962.

Reglugerð um löggæslu á almennum skemmtisamkomum í Austur-Húnavatns-sýslu, nr. 167 16. október 1957.

Reglugerð um löggæslu á almennum skemmtisamkomum í Skagafirði, nr. 102 20. júlí 1956.

Reglugerð um löggæslu á almennum skemmtisamkomum í Eyjafjarðarsýslu, nr. 168 16. október 1957.

Reglugerð um löggæslu á almennum skemmtisamkomum í Suður-Þingeyjarsýslu, nr. 63 20. apríl 1964.

Reglugerð um löggæslu á almennum skemmtisamkomum í Norður-Þingeyjar-sýslu, nr. 17 19. febrúar 1958.

Reglugerð um löggæslu á almennum skemmtisamkomum í Norður-Múlasýslu, og Seyðisfjarðarkaupstað, nr. 113 17. ágúst 1962.

Reglugerð um löggæslu á almennum skemmtisamkomum í Suður-Múlasýslu, nr. 112 17. ágúst 1962.

Reglugerð um löggæslu á almennum skemmtisamkomum í Rangárvallasýslu, nr. 88 19. júní 1962.

Enn fremur falla úr gildi önnur ákvæði, sem brjóta í bága við reglugerð þessa.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið, 12. júlí 1977.

Ólafur Jóhannesson.

Ólafur W. Stefánsson.